

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8376** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК 20304142, срещу Заповед № ФК – С1183-0455813/03.08.2021 г., издадена от началника отдел „Оперативни дейности“ – С. в Дирекция „Контрол“, Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

В жалбата се поддържа, че заповедта да налагането на ПАМ е незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон, а наложената ПАМ е несъразмерно тежка спрямо извършеното нарушение. Изложени са доводи, че липсват мотиви за продължителността на срока, за който е наложена мярката, съобразно с конкретните обстоятелства на случая. Сочи се, че не е мотивирано как стойността на покупката от 8.20 лв. се отнася към реализирания оборот за деня и спрямо дневните обороти от предходните дни, както и какъв е бил броят на клиентите в ресторанта. Изтъква се, че няма изложени факти и обстоятелства за създадена лоша практика в обекта, чието преустановяване да бъде цел на мярката, при положение, че други нарушения във връзка с отчетността в обекта не са констатирани, а неотразеното плащане е единствен, изолиран случай. Цитирана е съдебна практика на ВАС – Решение № 6302/19г. по адм.д. № 14235/2018г. и Решение № № 2527/19г. по адм.д. № 11270/18г. Иска се отмяна на наложената ПАМ и присъждане на сторените по делото

разноски. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи следното:

При извършена на 23.07.2021 г. в 12.32 часа проверка в търговски обект – ресторант „При Т.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], е направена контролна покупка на 1 бр. супа топчета, 1 бр. руло С. и 2 бр. препечена филия, на обща стойност 8,20 лв. Покупката е извършена от инспектори по приходите, а плащането е прието от П. С. Д., на длъжност сервитър в търговския обект, като не е издадена фискална касова бележка от монтираното и работещо в обекта фискално устройство. След покупката контролните органи се легитимирали и е отпечатан КЛЕН от фискалното устройство, в който не е отразена продажбата на стойност 8,20 лв. Проверяващите са констатирани и различие в касовата наличност – 69,20 лв. парични средства в повече, отколкото е сумата по междинния финансов отчет от фискалното устройство / 104,50 лв./ За резултата от проверката е съставен Протокол сер. АА №0455813/23.07.2021 г.

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № ФК-С 1183-0455813 от 03.08.2021г., на [фирма] е наложена на основание чл. 186, ал. 1 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС ПAM запечатване на търговски обект - ресторант „При Т.“, стопанисван от дружеството, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. В заповедта изрично е вписано, че няма допуснато предварително изпълнение и запечатването следва да се извърши след влизане в сила на заповедта.

Заповедта е връчена на 09.08.2021г., а жалбата е подадена на 16.08.2021г./, т.е. същата е подадена в срок и тъй като изхожда от лице, което е адресат на оспорения акт и е легитимирано да я обжалва, тя е допустима, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Според чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, на лице, което не издаде съответен документ за продажба по

чл.118, се налага принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни.

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената покупка в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В тази насока оплакванията в жалбата относно продължителността на мярката са основателни. Административният орган е изложил отделни мотиви във връзка с продължителността на срока, които обаче биха могли да бъдат отнесени към всеки един случай на неиздаване на фискална касова бележка и по същество не представляват анализ и преценка на конкретната фактическа обстановка. Така, необосновани са твърденията за необходимост от преустановяване на лоши практики в обекта /за което констатации и изводи по същество липсват/ или за това, че създадената организация в обекта има за цел отклонение от данъчно облагане. За сметка на това не е посочено и съответно няма данни да са отчетени от административния орган релевантни за продължителността на срока на ПАМ обстоятелства, например извършвани ли са други проверки на обекта, дали се касае за първо такова нарушение, има ли данни за други нарушения на фискалната дисциплина, какъв е средният дневен оборот на обекта и как се съотнася към него стойността на неотчетената продажба и т.н. Излагането на конкретни, а не общи мотиви относно срока на мярката е дължимо с оглед на това, че разпоредената продължителност на ПАМ не е в минимален размер, а значително над него. При липса на посочени и доказани от страна на административния орган относими факти и обстоятелства, обосноваващи необходимост от прилагане на мярката в посочения срок, следва да се приеме, че определеният 14- дневен срок, което е приблизително средният предвиден в закона размер, е необосновано дълъг, следователно заповедта засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Предвид изложеното, съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна поради нарушение на материалния закон, в частност на чл.6 от АПК, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед № ФК – С1183 - 0455813 / 03.08.2021 г.,

издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] разноси по делото в размер на 400 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му .

СЪДИЯ: